

La cabanya de fotínies

a l'antiga Escola Bressol Municipal Pescallunes de Sant Feliu de Pallerols

Eva Sargatal Danés

Mestra de l'Escola Bressol Municipal Petits Pescallunes de Sant Feliu de Pallerols

La natura forma part de la nostra manera de fer i d'entendre l'escola dels infants. La natura és present al nostre jardí; igual que també forma part dels espais interiors; de cada raconet, de cada paret. I això es reflecteix en el nostre projecte educatiu, però sobretot, en el dia a dia dels infants a l'escola bressol.

Creiem fermament que l'espai exterior és una de la cartes de presentació d'una escola bressol i del seu projecte, ensenya a tothom qui vol entrar com som, parla de qui hi viu i com hi viu. Els espais i recursos que s'ofereixen són un mirall dels valors, la filosofia, les concepcions sobre ensenyar i aprendre de l'equip educatiu.

I la cabana de fotínies... és un dels records més bonics que ens queda de la vella escola bressol Pescallunes...

Tot va començar al voltant de 2006 quan vam encetar un projecte sobre els espais exteriors. Volíem repensar el jardí que teníem; ja que creiem que era prou ric, però poc aprofitat.

Al llarg dels darrers anys, havíem anat enriquint els espais exteriors amb diferents espais i materials i a partir de l'observació, vam anar planificant nous espais que poguessin atendre totes les demandes detectades.

I mica en mica vam anar construint aquell nou jardí que havíem somiat: llocs per enfilar-se, troncs per saltar, un lloc on gronxar-se i un banc on reposar; des d'espais per al moviment fins a raconets pel relax i les trobades; una muntanya de sorra on poder imaginar i crear; també llocs per amagar-se...

I la cabanya ens ofería aquesta possibilitat: ser-hi i no ser-hi, un lloc des d'on "espíar al món".

Ràpidament vam tenir clara la ubicació en un espai raconer bastant allunyat de la porta d'accés al jardí. Un lloc que no fos massa a prop de tot plegat, un lloc per permetés allunyar-se a qui ho necessités.

Tenir una cabanya no ens va dur massa temps. La construcció la vam fer les mestres, al costat dels infants. Vam lligar branques de castanyer al reixat que vam tapar amb reixat de bruc. El jardiner ens va plantar quatre fotínies, deixant el que seria la porta d'entrada al mig.

La natura va fer la resta i arribant la primavera les fotínies ja teníem aquell color vermell intens de les fulles que feia la nostra cabanya el lloc més atractiu de tot el jardí.

I com no, els infants ho van detectar i passaven allà llargues estones esperant que aquell raconet es convertís en un espai secret i ben amagat quan els arbustos van anar creixent i agafant forma. Els infants ja se l'havien fet seva i podíem observar els primers moments de trobades; recent estrenada ja era refugi per a molts.

En pocs mesos la cabanya era un lloc secret on sovint sentíem la remor dels infants però no es veia ningú, ja estava habitada...

Al seu interior s'hi van viure mil aventures. Vam poder ser testimonis d'algunes històries, tot i que, de ben segur, que moltes d'altres quedaran en un raconet de cada infant com el seu secret.